

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre	6 frt — kr
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 „
Külföldre egy évre	8 „ — „

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos garmond-
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr., s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár
kedvezményben részesít.

A „Nyitlter” rovatban
közlelndő cikkek soron ki n
10 kr díjért közölletnek.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁBAN:

Sprencz György szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetmények, nyitlteri cikkek, stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

Felhívás előfizetésre.

A „Székelyföld” című politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenkint jelenlegi nagyságában 2-szer megjelenő hírlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre	6 frt — kr.
Fél évre	3 frt — kr.
Negyed évre	1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre	8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtatnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

T. vidéki előfizetőinket a lap szétküldésében előfordulható rendtelenségek s egyéb kellemetlenségek kikerülése céljából tisztelettel kérjük: sziveskedjenek jövőre a postai utalványokat egyenesen kiadó-hivatalunkhoz KéZdi-Vásárhelyre címezni.

A „Székelyföld” kiadó-hivatala.

Erdély iparáért!

Századok óta meghonosodott szövetség ipar virágzik Magyarország keletén. Becsületes munka. Anyagban tiszta, árban jutányos.

A nemzeti fejedelmek alatt e szövetekeket viselte az udvar s innen ruházták fel a Rákóczy, Bethlen hadait.

A „Székelyföld” tárczája.

Fürdői levél.

Csikszögödi fürdő, 1886. júl. hó 9 én.

Tisztelt szerkesztő ur!

Helyet kérek . . . !

No no, ne tessék megijedni, mert nem azon értelemben kérem a helyet, mint az egykori cigány, a ki csinyt követvén el, futásban keresett menedéket s a szembejövőknél telorokkal kiáltotta, hogy „félre, mert fogadásból futok!”

En épen nem szándékozom még futni igen sokáig, mivel itt igen kellemesen s a mi fő, most már teljesen jó egészségben találok magamat s ezért szerkesztő uram bordáinak épségét nem akarván alterálni, csakis becses lapjában kérek egy kis helyet.

De hogy ezen második ijedségből is gyorsan kiabrándítsam, sietek kijelenteni, miszerint e helyet sem azért kérem, hogy abban kies aczélfürdönket agyondicsérni s ezáltal a nagyon tisztelt publikumot ide csábíttatni segítsem, sőt ellenkezőleg úgy önnék, valamint a nagy világnak tudtára akarom adni, hogy ide már ne jöjjenek, mert a zsögödi fürdők minden rendelkezés alatt levő, sőt még rendelkezés alatt nem levő épületei is annyira tul vannak tömve vendégekkel, hogy ide

Száz év előtt azonban az ipar fellendülése kezdetén nem volt egy Bonaparténk, ki milliókat tüzzön ki nálunk is a fonógép tökéletesítőjének s Mária Thérézia császári bőkezűséggel nem hogy nálunk erősítette volna a meglevőt, — Ausztriában teremtett új szövőipart.

Ma már e két koronás fő áldásos gondja folytán veri meg a francia és német ipar az elmaradottabb világrészt, s szegényít el minket.

Elhagyatott erdélyi iparosaink a politikai viszonyok változásai alatt lassanként megszűntek Budára, Szegedre, Debreczenbe vinni áruikat. Hosszu szenvedései közt a nemzet is elfeledkezett róluk. Sok mesterségnek nem egy titka sirba szállt; számos iparág, sajátos erdélyi izlésű alkotás, a független Erdélylyel együtt végleg letűnt, kihalt.

A gazdag kézmű egyedüli piaca idők folyamán kizárólag Moldova és Havasalföld maradt, hol az igények egyszerűsége, a még rendezetlen hitelviszonyok, a szállítási nyomorúságai inkább agyonzúzni, mint elősegíteni valának képesek. S mióta e szomszédunkban — részben államunk barátságos támogatása mellett — politikai önállóság jöve létre, még e kivitel is hanyatlani kezdett. A saját nemzeti ipar teremtésére törekvő dunai állam vámjaival, tarifájával, sajtójával és ellenzéki agitációival inkább kedvez a távolabb fekvő államok tetszetősebb, de selejtesebb árujának.

jelenleg már egy árva lelket sem lehetne beszorítani s így csak szerényen fejezem ki magamat, a midőn azt mondom, hogy Európának ez idő szerint telezsufoltabb fürdője, mint Zsögöd, nincs, de nem is lehet!

Az összes lakszobák már március hóban le lettek foglalva előre, de ez nem volt elég, hanem az eredetileg magánkonyháknak szánt, de használatban soha nem volt épületből, továbbá két meleg fürdőszobából, sőt még a társas tereméből is lakszobákat kellett rögtönözni s számtalan családot, a kik ide vágytak, még így sem lehetett behelyezni, úgy, hogy fürdők a Szeredából s vidékről naponta ide özönlő látogatók által egészen buszujárhelylyé vált.

Azt akarja kérdezni szerkesztő ur, hogy ugyan minek köszöni a kis zsögödi fürdő ezen látogatottságát?

Már bocsásson meg nekem, de én azt egy szuszra elmondani nem tudom, hanem megkísértem néhány adatot felsorolni s azokból, ha úgy tetszik, okulhatnak hazánknak kitűnő, de gyéren látogatott számos fürdői is.

Első ok a gyógyhatás.

Ha szerkesztő ur ide vetődnék valahogy a fürdőévad kezdetén s látná a sok sápkóros, vérszegény beteget, gyenge és györvélykóros gyermeket, továbbá a hol mankón bíró, hol hordágyon cipelt csúszos és közzvényes egyéneket, fogadni mernék, úgy el-

Fokozza a veszélyt a vámháború, mely nem csak a kivitel zárta el teljesen, hanem megakasztotta épen a beszerzés idejében ama nyers anyagok behozásának lehetőségét is, melyekből a további feldolgozásnak kellene történnie, hogy tönkretevé munkaszünet ne következék be.

Hire jár: Románia városaiban posztógyárak emelkednek, saját munkásaink vándorolván oda, hogy magunkkal rontassuk meg magunkat.

Távol van tőlünk a romániai piactulzása, habár kicsinyelni sem akarjuk keleti kivitelünket, melyre okvetlenül nehézkednünk kell a jövőben: mindazonáltal a pangás e pillanatját tartjuk legalkalmasabbnak arra, hogy nemzeti iparunk érdekében riadót verjünk a hazában s kérjük: még mindig nem jötte el az ideje annak, hogy a nemzeti irodalom s a magyar társadalom után megteremtjük a hazai ipart is, melyek mind együtt kell hogy megelőzzék a független, önálló jövő politikát? (A szövőiparral kezdjük, mert ez vonhatja legjobban maga után a többi).

Kedvező a pillanat, mert iparosaink az ország belseje felé közeledni kénytelenek, — de a nemzet részéről is, mert az alkalmat megragadni, segíteni szent kötelesség.

Mert tudja meg a nemzet, mi eddig elrejtve volt mindnyájunk előtt, hogy az erdélyrészi iparkamarák csak egyikének

szaladna innen, hogy jó négy hétig meg sem állana; de ha ekkor csillagzata vagy egyéb kényszerítés ismét ide vezérelne, a vidám kedélyű, farkas étvágyu, neki pirult és kiltelt, mulató és tánczó közönséget látva, azt hinné, hogy ki vannak cserélve, pedig hát nem! Az emberek ugyanazok most is, csupán a szervezeteikben hozott romboló kóros anyag lett hatalmas aczélfürdő használatától jó vérrrel és megerősödött idegzetel, szóval tartós, megacézozott egészséggel kicserélve.

Második ok az olesóság.

No már ebben a tekintetben nem birna velünk versenyezni a piripócsi csárda kenderáztató tava sem, föltéve, ha az fürdő volna. Mert ugyan hol képzel, pedig tudom, hogy képzelő tehetsége elég merész, tehát kérdelem, hol képzel szerkesztő ur széles e világban nyilvános gyógyfürdőt, a hol egy keλλον berendezett, jó világos és tágas szobát lehetne kapni tíz frtért egy-egy egész évadra, tehát ha tetszik, májustól októberig? Pedig itt így van! Avagy hol képzel fürdői kitűnő kosztot oly árban, mint itt, a hol például egy adag ebédért, házhoz hordva, egész hóra 15 frtot fizetünk; pedig hát ez az egy adag akkora, hogy három ember nem képes mind megenni s oly jó, hogy ebéd végével lepattog a gomb az ember kabátjáról s csak nagy későre tud feltápáskodni az asztal

területén 400 posztógyártó cégünk dolgozik s végig a Székelyföldön a len-, kender- és gyapotszövés piaczképes, gondos házi (részben gyári) ipara foly.

Tudja meg, hogy vállalkozó tőke esetén egy-két fonógár felállításával rövid idő alatt Erdélyben oly textil ipar keletkezik, mely nem csak ki fogja zárni hazánkból a szövethozatalt, de diadalal fogja megnyerni a kivitel versenyét is a keleten.

A szükséges nyers terményeket bőven nyújtja a mezőgazda Magyarország; feldolgozására száz meg százezer gyakorlott kéz, mindannyi született szövő munkás kínálkozik.

Csak pártolás kell!

Pártolás most, midőn a nagyobb gyárosok munkásaikat engedik el, kiknek számára nem egy városban könyöradományok gyűjtése foly.

Kormányunk a maga részéről a lefolyt hóban több üdvös intézkedést hozott. Kincstári megrendeléseket eszközölt, szállítási kedvezményt helyezett kilátásba, hitelt hajlandó a sujtott iparosoknak nyújtani.

De mindennél többet tehet a társadalom, a nemzet maga. S pedig nem iparvédegyetek által, melyek a nemzetközi viszonyosság jelenkorában semmiképen fenn nem tarthatók, hanem az egyén, a honpolgár azon normalis elhatározása által, hogy ezentul meg fogja látni a honit is.

mellől a jóllakás miatt; pedig itt így van, de nem is lehet másként, mert a konyhát Hutter Pál fürdőbérőnek izletes és kitűnő konyhájáról országszerte ismert előzékeny neje személyesen vezeti. Pinczénk szintén kitűnő, jutányos s a zsarolás itt teljesen ismeretlen.

Harmadik ok a fesztelen, fényűzést nem kereső élet.

De már ezt leírni nem tudom; mert ha meg akarám kísértetni, akkor hű rajzát kellene adnom a fürdővendégek mozgalmainak, pedig itt nincsenek fürdővendégek, itt csak csak egy család van, egy közel száz tagból álló, sok lakszobára felosztott nagy család. Szabadon jár, kel mindenki tetszése szerint, öltözködik egyszerűen, házias csinnal és izletességgel mindenik, a nélkül, hogy valakit versenyre provokálni akarna vagy valakinek kicsinylő bírálatától tartani kellene; társas együttlétben töltjük az egész napot, ha kedvez az idő, vagy sorra vesszük a szobákat minden fesz és bejelentés nélkül s ezer nemét találjuk fel a szórakozásnak, midőn az időjárás a fedél alá szorít. Itt nincs rang- és izléskülönbség, egyet akarunk mindig és valamennyien s jaj volna annak, a ki ezen patriarkális törvény alól ki akarja magát „különczködni”, mert az itt köztünk élő halott lenne s megszöknék menthetlenül. Talán ez is egyik oka annak, hogy oly gyorsan megegészségesedünk itten. Szinte elfeledém

A honit is. Mert épen csak abban áll egyetlen bajunk, hogy eddig számba sem vettük, nem volt időnk számba venni az édes mienket. Kereskedőink természetesen a hosszú hitelt kapott külföldt hozták, mely anyagjában keverve, tetszetősebb, de nyegle előállításában olcsóbb lévén, több haszonnal kínált.

Ennek kell másképp lennie!

Másképp, mert erős meggyőződésünk, hogy legszentebb cultur-törekvéseink Erdélyt az anya-állammal társadalmilag is addig össze nem olvaszthatják, míg ez ország rész közgazdaságilag elszakítva áll az anyaállamtól s nem lesz a földmívelő síksággal szemben az iparos hegyvidék; hogy így az anyagi és művi termelés csereviszonya magamagának elegendővé s ez által egységessé s függetlenné tegye a hazát.

Az egyén, én, te, ő, mindenik, ha bevásárolni akar, kérdezze a honit. Nem alamizsnaképen, hanem közös önérdeke iránti tartozás gyanánt s ha eleintén talán egy-két fillérrel látszólag drágább, a mit vehénk: gondoljuk meg, hogy jobb is, s hogy teremteni akarván, akarnunk kell egyelőre az áldozatot is.

Nem e kéro irat feladata részletezni, mi az, mit Erdély szövetségi parban nyújtari tud. Mindent, a finom uri szövettől az utolsó portörő vásszonig.*)

Azt sem tartjuk itt felsorolandónak — mi egy memorandum keretében férne el — hogy melyek a töke és a vállalkozás teendői Erdély ipara érdekében.

Az E. M. K. E. erkölcsi köteleességét teljesíti, midőn a rokonszenvenél fogva, melyet élvez, fölhívja a megyei és városi törvényhatóságoknak, a köz- és benlakásos intézetek igazgatóinak, nagyobb földbirtokosainknak és üzletembereinknek, a családoknak és egyeseknek figyelmét, kérve, hogy megrendeléseik által a sujtott iparosokat

*) Méltóztassék bármely tudakozásban az alábbi források akármelyikéhez fordulni:

1. Kolozsvári iparos-egylet elnöke, Benigni Sámuel Kolozsvárt;
2. Erdélyrészi iparfelügyelő, Binder Lajos Kolozsvárt;
3. Erdélyrészi Magyar Közművelődési Egyesület titkára, Sándor József Kolozsvárt.

megemlíteni, hogy véletlenül még fürdőorvosunk is van, a kire ugyan nagy szükségünk épen nincsen, mert gyógyeredményben vizeinkkel concurrálni nem képes, de nem is igen hiszünk neki, mert ő is úgy tesz, mint az egykori pap, folytonosan azt prédikálja, hogy 5 órákor keljünk fel, de ő maga rendszeren még 7 után is az ágyban olvas, s épen ezért vagy korábban, vagy később kelünk fel, de 5 órákor semmi esetre sem, nehogy a végén még honorariumot követelhesen tőlünk böcs tanácsáért.

A fürdőtulajdonosokról és a fürdőbérőről megemlíthetném még, hogy ugy az épületek, valamint a fürdők körül is a legnagyobb előzékenységgel és készséggel igyekeznek minden egyes vendég legesekélyebb kívánságát is teljesíteni, de erről nem szölok azért, hogy el ne higgyék magukat a dicséret miatt; ellenben van két ok, a miért őket a nyilvánosság előtt megróhatom s ezt örömmel vetkező fulkét elfeledtek egy-egy gyékénydarabbal ellátni s a felöltözésnél érezhető a hiány; a másik pedig az, hogy a parkban s a felső és középső fürdő közötti ösvénynek az Olt mellett elfutó meredek partján egy deszkakorlátot huzatni elfeledtek, pedig ez reánk, apró gyermekek apákra még a Henczi-szobornál is fontosabb kérdés, a mennyiben ha megengedjük is, hogy kedves kicsinyeinket a parkból fogták, de azt, hogy oda ismét vissza-

felemleni, az erdélyi szövetségi part megtartani s elébb vinni ennek következtében pedig egy újabb közgazdasági érdekszövetséget létrehozni segítsenek, mely a textil ipar nyomán mihamarább ki fog terjedni az összes iparágakra s mindezekkel — hisszük és reméljük — lassanként maga után vonandja a társadalmi és politikai solidaritást.

Segíts magadon, s az Isten is megsegít!
Kolozsvár, 1886. július hó 5-én.

Az E. M. K. E. igazgató választmányának 1886. jun. 12-ki üléséből.

Sándor József,
titkár.

Dr. Haller Károly,
alelnök.

Az erdélyi ipar érdekében. A kereskedelmi miniszter elhatározta, hogy Brassóban egy hat tagból álló áruközvetítési irodát állít fel s hir szerint ez iroda elnökévé Dück brassyói börgyáros neveztetett ki. Az évi 1500 frt fizetéssel javadalmazott igazgatói állásra legközelebb pályázat fog hirdettetni. Ez iroda szervezési szabályzatát a miniszterium már jóváhagyta. A kereskedelmi miniszterium Erdélyben közelebb a különbözö erdészeti iskolák negyven tanulója számára öltözködődarabokat rendelt meg.

A szétlétett berlini szerződés. Említettük, hogy a napokban Oroszország — a berlini szerződés megszegésével — a batumi szabad kikötőt elzárta. Általános lön a kíváncsiság, hogy vajon mit fog tenni ezzel szemben Anglia, mely tudvalevőleg a legközelebből van érdekelve. Sokan azt is vélték, hogy Anglia szemet fog hunyni nagy versenytársának ezen csinye előtt. Ezt azonban nem tette. A legújabb hírek szerint viszonzásul három hadi hajót küldött a Dardanelákba, a miről azután körjegyzékben értesítette a hatalmakat, kijelentvén, hogy a berlini szerződést reá nézve nem létezőnek és érvénytelennek tekintti. Ime, mennyire respektálják a hatalmak a nemzetközi szerződéseket!

Székely-egyleti közgyűlés és a székelyföldi iparmuzeum megnyitása.

Maros-Vásárhely, 1886. jun. 30.

II. Második nap.

(Vége.)

A székelyföldi iparmuzeum megnyitása

délután 4 órákor vette kezdetét Hajós János elnök igen szép beszédével, melyet a napilapok egész terjedelmében közöltek

pottyanjanak, a mi igen könnyen megeshetnék, mégsem vagyunk hajlandók megengedni.

Csak arra kérem a szerkesztő urat, el ne áruljon valahogy az érdekelteknek, hogy ezt a passust tölem hallotta, mert jó viszonyban levén velök, nem akarnám, hogy fejemet az igazság kimondásáért betörjék, miután a fürdőt csak nyakig szoktam használni s így fejem kúrálatlanul maradna.

Azár.

Torjai Búdós fürdő, 1886. jul. 7.

T. szerkesztő ur!

Múltkor levelemben ígéretet tettem, hogy jobb időben nagyobb közönségről és kellemesebb időtöltésről fogok írni; de minthogy sem időjárásunk, sem időtöltésünk nem változott, — noha most többen vagyunk, mint voltunk — bocsásson meg a t. szerkesztő ur, ha egy kellemesnek ígérkezett, de kellemetlenül végződött kirándulás elbeszélésével untatom. Hanem kérem a t. szerkesztő urat, legyen szives titokban tartani, mert ezen kirándulásban nekem nagyon kellemetlen szerepem lévén, szégyeleném, ha valaki megtudná.

Egyik napon pompás időnk volt. A nap, mintha kárpótolni ohajtott volna azon sok hidegért, melyet átdidergettünk, pazarul lövelé ránk sugarait. Nyomasztó kedélyünk melyet az azelőtti kellemetlen időjárás oko-

már. Aztán Ráth Károly, a budapesti iparkamara alelnöke, az iparmuzeum szervezője, tartott egy nagy szakértelemről tanuskodó népszerű ismertetést, tájékoztatást a „Székelyföldi iparmuzeum“ jelentőségéről és hivatásáról. Aztán Györfy Pető polgármester a város nevében köszöntö meg a székely-egyletnek, hogy a „Székelyföldi iparmuzeum“ székhelyévé a székely fővárost, Maros-Vásárhely szabad kir. városát választotta; biztosítá a székely-egyletnek, hogy e város törvényhatósága és tisztikara tudatával bir e nemzeti közkincs letéteményeseképen reá háruló feladatoknak, s azt a haza, a székelység és e város érdekében kész örmest el is vállalja s a jövőben is előmozdítani köteleességének ismeri. Szathmári S. Ferencz, az iparos-egylet elnöke, az iparos-polgárság nevében mondott köszönetet, biztosítván a székely-egyletnek, hogy az eszme városunkban termékeny talajra találand és gyümölcsöző leend. Kovács Ferencz apát a marosvidéki választmány nevében mondott köszönetet a székely-egyletnek és a magas kormánynak; utóbbinak jelenlevő képviselőjéhez, Szalay Imre kultuszminiszteri osztálytanácsoshoz intézve szavait, kérte, hogy hívja fel a magas kormány figyelmét az eddig elhanyagolt és sokat mellőzött székelység ügyére, a mely életrevalóságában társadalmilag igyekezett létre hozni minl azt, a mi töle telhetett, de a melynek a magas kormány támogató jobbkeze mégis nagy szükségé van. A támogatást s a tapasztalt lelkesedést és hazaszeretet feltüntetését a miniszteri biztos meg is ígérte. Ezután megnyitott az iparmuzeum.

A „Székelyföldi iparmuzeum“ szép berendezése az egész közönséget meglepte. A tárgyaknak oly rövid idő alatt oly szépen, csinál és szakszerűleg való elhelyezése Ráth Károly szakértő utmutatásai szerint a marosvásárhelyi iparoság lelkes közügyi buzgóságának és ügyszeretetének köszönhető. A ki látta azt a lelkesedést, ügybuzgóságot, a melyet öt héten át minden napon a marosvásárhelyi iparosok minden díj nélkül kifejtettek a „Székelyföldi iparmuzeum“ tárgyainak szakszerű berendezésében: az a legnagyobb elismeréssel és hálával kell méltányolja e hazafias ügybuzgóságot. E sorok írójának alkalma volt mindezt öt héten át hivatalosan figyelemmel kísérni, és nem teheti, hogy addig is, míg a székely-egylet marosvidéki választmánya hivatalos köszönetnyilvánításaiban elismerését kifejezné, a saját terén a legnagyobb elismerés és hálá kifejezésével ne adózzék Szathmári S. Ferencz gépész-iparosnak, az iparos-egylet elnökének, a „Székelyföldi iparmuzeum“ gondnokának, ki a jó példával maga járt

zott, eltűnt és helyét a határtalan jó kedv foglalá el.

Dél előtt fürdés, séta s egy kis friss pletykázással telt el az idő, délutánra egy nagyszerű kirándulás lett tervezve.

Jóizü ebédünk után végre délután 2 órákor puskaropogás és ágyudurránások közepette levonultunk a mintegy óra járásnyira levő, már előre kiszemelt helyre, a hova sok vidám nevetés után megérkezve, azonnal hozzáfogtunk a lazikonyha felállításához. Egyik röszét gyűjtött, a másik vizet hozott; szóval mindenkinek volt valami kötelessége. Én, mint kinevezett fő-czerémónia- és konyha-mester, a verő-malacznak nyársra huzásával voltam elfoglalva, a midőn egyik kontr rendező előugrik s beleszólva mesterségembe, azt állítja, hogy a nyársat a malacznak nem a száján, hanem egy más helyen kell bedugni. Én, művészetemnek ilyenén képen történt megsértésén felhevülve s ezen állítást teljes indignációval visszautasítva, hevesen kezdtem deklamálni, s talán ott is hagytam volna a társaságot, ha az bizalmat szavazva, nekem nem ad igazat.

A felhevült kedélyek lecsillapultával a már az én módszerem szerint nyársba huzott malaczt a vidáman pattogó tűz fölé helyeztem.

Ha látta volna a t. szerkesztő ur, milyen gyönyörűen pirult a malacz, csak úgy tudná átézni, azon vesztességet, mely minket az

elől. Öt héten át minden napon harmadmagával díjtalanul fáradozott az egyes ládák kicsomagolásával és tartalmuk elhelyezésével. Díjat sem a maga, sem két segéde részére nem fogadott el; csakis a rendezés vége felé alkalmazott több segédnek általa is fizetett díját fogadta el a segédek részére. Méltó vetélytársai és munkatársai voltak az ügybuzgóságban: Kis János asztalos, Kézeli János bádigos, Kós János lakatos, kik öt héten át saját munkájukért semmit sem fogadtak el, csakis a segédek részére némi mérsékelt díjat. A berendezés körül több napon át személyesen és minden díj nélkül fáradozott Törpényi János marosvásárhelyi kereskedő, ki ezért szintén elismerést érdemel; ugyszintén Gáspár Gyula kereskedő és közgazdasági előadó, ki több napon át segédét engedte át díjtalanul segédkezni.

Mérsékelt díjazás mellett közreműködtek: Lőrinczi József könyvkötő, Farkas József mázoló, Fekete József ác és többen.

Általában a marosvásárhelyi iparoság fényesen bebizonyította, hogy az iparmuzeum nagy fontosságának tudatával bir, annak ügyét a maga ügyének tekinti s azért áldozatokra is kész, hogy tehát az eszme termékeny talajra talált.

Az iparmuzeum megnyitásával, melyet az iparos polgári dalkör a magyar nemzeti himnusz szabatos eléneklésével nyitott meg és a „Szózat“ eléneklésével zárt be, igen helyes volt összekötni a budapesti országos kiállításon nyert érmek és oklevelek ünnepélyes kiosztását, a mi az egyes kitüntetettek élénk éljenzése mellett meg is történt.

Az iparmuzeum megnyitása után a kitűzött sorrend szerint az elbai térszene következett, a hova a legszebb hölgy- és nagyszámu férfiközönség ment le. Valóságos népiünneppé nőtte ki magát az elbai térszene, a hol a tűzoltó-egylet zenekara szíveségből több darabot igen szépen adott elő.

A házas jellegű táncszertély zárta be az ünnepélyességek sorát, s bár sajnálattal lehetett észrevenni, hogy a középosztály nem fogta fel annyira, mint a polgárság, e székely nemzeti ünnep nagy jelentőségét és sokszorosan nagyobb számban vett részt a „Veres kereszt egylet“ mulatságain, mint a „Székelyföldi iparmuzeum“ javára rendezett táncszertélyen, mégis — tekintve, hogy a nyári táncvígalmak nem szoktak annyira látogatottak lenni, mint a téliak — e házas jellegű táncszertély is igen szépen sikerült s valóban házas jellegű volt, a mennyiben a megjelentek feszelenül, nagy animóval és igen kedélyesen mulattak kivilágos-kivir-

idő szeszélyessége miatt ért. A társaság, látva a nyárs forgatásában kifejtett ügyességet és gyakorlottságot, áthatva a lelkesedéstől és azon kellemes, étvágygerjesztő illattól, melyet a pirulni kezdett malacz terjesztett, hatalmas éljenzéssel adott kifejezést megelégedésének.

De — oh, Istenem, miért kellett megérnem e napot!? — egy észre nem vett fekete felhőből olyan eső kezdett hullani, hogy az egész társaság futásra vette a dolgot s engem ott hagytak a félig sült malacchoz. Mit volt tennem? Én is, vállamra kapva a nyárson levő malaczt, a legnagyobb zápor között futni kezdtem.

Hosszas fáradság után nagy lihevve és teljesen átázva megérkeztem a társasághoz, mely engem a legnagyobb hahotával fogadott; hogy miért, azt csak akkor tudtam meg, midőn hátra nézve, észrevettem, hogy a nyársról a malacz hiányzik. Az ágak futásokban észrevétlenül letépték a nyársról.

Később a társaság két kutyája, a „Fipsz“ meg a „Dux“, előhozták ugyan az elejtett malaczt, de hogyan és hol, azt — úgy gondolom — felesleges elmondanom a t. szerkesztő urnak.

Mi pedig, elkeseredve a jóizü vacsora elvesztésén, jól laktunk turós puliszkával.

—y—s.

radtig, s nemcsak hogy deficit nem volt, de sőt tiszta jövedelem is van a szépszámu felülfizetésekéből.

A „Székelyföldi iparmuzeum” első örvé a székely-egylet által képezett műfargász: marosvásárhelyi László Gyula választatott meg, a ki a székely-egylet költségén 3 éven át volt a hosszufalusi műfargászati iskola növendéke, a ki az iskolát minden tantárgyból kitűnően végezte s az iskolában már a templomi oltárok díszítéséhez szükséges munkálatoknál — a hosszufalusi iskola bizonyítása szerint — kiváló szép eredménytel működött.

A „Székelyföldi iparmuzeum” katalogusa a megnyitás alkalmával már készen volt. Szerkesztette, összeállította és szakszerű, szép előszóval ellátta Ráth Károly. E katalogus 52 lapra terjed; díszesen van kiállítva a pesti könyvnyomda-részvénytársaság által. A katalogus egy igen sikerült, tetszetős fénynyomattal van ellátva, a mely az Engelmán-féle kiállítási csoportot mutatja fel az iparmuzeum tulajdonát képező tárgyak közül. Egyenkint fel van sorolva benne szakszerű beosztással 360 bel- és külföldi cégnek kiállított több ezerre menő tárgya, sok helyen részletes magyarázattal és tájékozással. Ára 20 kr. Kapható Budapesten Ráth Károlynál, az iparmuzeum szervező bizottsága elnökénél (osilag-utca, 15. szám), és Maros-Vásárhelyen a „Székelyföldi iparmuzeum” felügyelő-bizottságánál.

A fentebbiekben adtuk — a mennyire lehetett — részletes és hű képét a „Székely művelődési és közgazdasági egylet”-nek a „Székelyföldi iparmuzeum” megnyitásával kapcsolatos marosvásárhelyi közgyűlésének; és most tudósításunkat azon ohajtással zárjuk be, hogy a székely-egylet által kizárólag saját szerény anyagi eszközeivel és saját kezdeményezéséből létesített „Székelyföldi iparmuzeum” legyen állandó és gyümölcsöző temploma a székelység hazafiasságának, nehéz időkben is igazolt kulturális életrevalóságának; legyen hathatós előmozdítója a székelység és imádott magyar hazánk kulturális és nemzetgazdasági érdekeinek!

Sándor Kálmán.

Levelezés.

Gyergyó-Szentmiklóson, 1886. júl. 13.

(A rongyos-egylet julialisai).

Tek. szerkesztő ur!

A szegény tanulókat segélyező „Rongyhasznosító-egylet” saját pénztára javára rendezett nyári mulatsága, végre valahára folyó hó 11-én a „Nyíres” nevű erdőben, mely a várostól fél óra távolságra fekszik, megtartott. Medardus uram is, úgy látszik, magába szállt és egy napra felszártva könnyeit, örömmel egyezett bele, — tekintettel lévén a jótékony célra — hogy a szegény tanuló gyermekek javára egyet újból vigad-hassunk.

A kivonulás a mulatság színhelyére d. e. 10 órakor zeneszóval, a Rákóczi-induló mellett történt. A közönség nagyobb része már délelőtt kiment, felhasználva az alkalmat a zöldbeni mulatságra, mely a mostani időjárás folytán oly ritkán kínálkozik. Az ebéd után és élvezetesen folyt le.

A délutáni publikum négy órakor már teljesen össze volt gyűlve. A jó kedv általános volt, a fiatalok táncra perdült, a mamák és papák gyönyörködve nézték a mulatságot.

Este 8 órakor indult be a közönség, ki gyalog, ki kocsin a városba folytatni tovább a kedélyes mulatságot a Laurenczy termében. Az előre szépen elkészített díszes bevonulás meghiusult: Medardus bácsi mintha csak arra várt volna, hogy a szabadbani mulatságnak vége legyen, könnyei újból meg-eredtek és ilyen formán a tervezett bemenet a városba csendben történt meg.

Az esti mulatság 9 órakor kezdődött meg. Válogatott díszes közönség gyűlt össze; hölgyeink szebbnél szebbek és csinosnál csinosabbak voltak; a mulatság Józsi cigány muzsikája mellett szakadatlan vígsággal éjjeli 1 óráig folyt.

Elismeréssel adózunk Lázár Zakariásné b. elnök, Orel Máténé, Merza Kristófné egy a többi rendezőknek, kik felretéve egyéb minden dolgot, egész önfeláldozóan jártak el tisztségükben és nagyban elő segítették a mulatság sikerülését. Eljenek mindnyáján!

Azt hiszem, kötelességet teljesítek akkor, midőn Ferenczy Ilka és Romfeld Eliz r. b. tagoknak az általuk szép csinnal, izlésesen készített díszes rendezői jelvényekért a nyilvánosság előtt is meleg köszönetet nyilvánítok, nem különben az érdeklődő közönségnek is szíves pártfogásáért.

Tartsa meg a jó Isten az egylet fíradhatatlan elnökét, tisztségét és tagjait, hogy még sokáig fíradozhassanak és adakozzanak az ily szent célú egylet érdekében, mely már számtalanszor sok szegény szülő vidámitott fel és sok szegény gyermek didergő testét melegítette fel kegyes cselekedete által.

A tek. szerkesztő urnak türelméért köszönetet mond

egy egyleti tag.

Válasz Erdélyi Károly felső-népisk. igazgató urnak.

Kézdi-Vásárhely, 1886. júl. 16.

I.

Midőn e b. lap hasábjain „Iskoláink nyilvános vizsgálói” cz. alatt, szerzett tapasztalataim s nézeteim közlésére elhatároztam magamat, nem gondoltam egyáltalában arra, hogy akad valaki olyan is, a ki a tisztesség fogalmának elfeledésével, annyira gorombán megtámad, mint azt ön tette, t. igazgató uram! No, de már megtörtént! Ön megfelledezett magáról, megfelledezett hivatali állásáról, s minden miveltséget nélkülöző, felfűfeszkedett, gögös modorával elég szerénytelen volt engem sárral dobálni meg. Ön kihívott: én felveszem a keztyűt. Nem ugyan az ön modorában s az ön iránti tekintetből, de az olvasó közönségnek a dolgot felvilágosításra célzából, be fogom bizonyítani, hogy ön az, a ki füllent rosszakaratból, hogy félrevezesse az olvasóközönség jóhiszeműségét; ön az, a ki füllent vastag tájékozatlanságból, azt híven, hogy ön az egyedüli csalhatatlan, kinek szavai oly nyomatomokosak, hogy bármint írjon is becses neve alatt, ha még füllent is, az feltétlen hitelre talál. Ám itéljen a közvélemény arról, hogy kettőnk közül melyikünk dobta el a súlykot s kin marad az elhajigált sár s neveletlen gorombaságok ön által produkált halmazza.

Ön, igazgató ur, rémképeket lát; ébren van, s mégis álmodozik. Azt hiszi, hogy mindenki önrel foglalkozik, hogy mindenki önnek ellensége, a mint ezt hitte a szegény szerencsétlen V. László király is, ki — büns lelkiismeretétől furdaltatva — még egy levélzörrenésre is feljött a poroszokat vélt életére törni. Pedig, legyen meggyőződve ön, igazgató ur, hogy önrel én is csupán csak azért foglalkoztam cikkemben, mert tanúgyről, tanításról, iskoláról írván, ezekről önnek, mint tanítónak, személyét el nem választhatam. Önről csupán és csak annyit irtam, hogy ön az ipartan tanításában elhanyagolta a szemléltetést, ezt az elengedhetetlen fő- és alapfeltételét az oktatás sikerének. Ön ezen tény megczáfólása elől kitért, — mint Bodóné, mikor a bor árát kérték — személyeskedni kezdett, s hozzám csatolva rémületes álmalában látott „társaimat”, szokott nagyképűsködő modorával oda veti, hogy „az iskolát a céljára, a sikerre való törekvésében gátolják és megnehezítik a hozzám hasonló fölületes gondolkozásu egyének, a kik korlátozott látási körüknél fogva nem foghatván fel az intézmény messze kiható hivatását, azt és annak munkáit a közügyek kárára minden áron népszerűlenné tenni igyekeznek.”

Nekem és állítólagos „társaim”-nak, mint „alapostolok”-nak, „hazafiatlan” és „kárhózas” szerepet tulajdonít azért, mert a „mi működésünknek köszönhető első sorban az, hogy a gyermekeket iparos pályára szánt szülők nem veszik igénybe a felső-népiskolát oly mértékben, a mint az kívánatos lenne.”

Ön mondta, no hát legyen:

„Tisztultuljanak az eszmék, oszolják a köd!”

Először is kijelentem, hogy rágalom azon gyanúsítása, hogy nekem e cikkben felvetett kérdésben „társaim” lennének; ebbeli feltevésé határozottan visszautasítom. Ezzel tartozom az igazság s azok érdekében, a kiket ön gyanúsítani elég merész volt. Bármik legyenek azok, felteszem róluk, hogy önt sokkal jobban ismerik s önnél sokkal magasabban állanak, semmint méltónak tartanák önrel még csak gondolatban is foglalkozni.

Másodszor: Senki sem igyekezett sem a felső-népiskolát, sem annak munkáit népszerűsíteni vagy gyanúsítani, s azzal, hogy kifejezést adtam, hogy kevés a létszám, csak a felső-népiskolának a mi viszonyainknak meg nem felelő irányára akartam rámutatni; s hogy a gyakorlati cél hiánya mellett is mindig volt ez iskolának növekedése, azt ön, igazgató ur, ne tulajdonítsa magának, hanem a felső-népiskola többi tanítóinak, kik tanítói, társadalmi, más közügyi munkásságukkal s úgy magán-, mint hivatalos eljárásukkal a szülőket az iskolának meg tudták nyerni. Mert legyen meggyőződve, hogy ha ön egyedül lett volna amaz iskolánál, akkor népszerűtlenségből származott néptelenség miatt rég bezárattott volna az.

Harmadszor: Ön ki merte mondani a szájan azt, hogy én s még gyanúsított társaim hazafiatlan, kárhózasos szerepet játszunk, a nélkül, hogy megmondta volna, hogy ezt be is tudná bizonyítani. Hogy ezt első felindulásában tette, jól tudom; de hogy ön épen az a hazafiatlan, kárhózasos szerepet játszó egyén, én azt nem felindulásomban, de meggyőződésből állítom!

Mert hazafiatlan tettet követett el ön akkor, midőn a Kézdi-Vásárhely városában létező tanítók kivétel nélkül egy körrel alkultak, hogy a város tanügyét előbbre vigyék, a népnevelés eszméjét népszerűsítsék, s hogy a szegény iskolás gyermekek segélyezésére pénzalapot teremtsenek: s ön egyedül azt mondta, hogy e célra, mely pedig hazafias, nem lesza körnek tagjává, a mint nem is lett! Játszva az önértékben megsértettet, kivonta magát e közös munka alól, a mely városunk tanügyének felvirágoztatását célozza, mert alhazafi, a ki csak saját érdekeinek szeret élni!

Hazafiatlan tettet követett el ön akkor, midőn Istenben boldogult mostoha fia részére a szegény tanítók inséges filléreiből alakított „Eötvös-alap”-ból a megszavazott 100 (egyszáz) forintot nem tanulási célra, fiának segélyezésére, hanem egyébre költötte el! Fia meghalt, a segélyt nem élvezhette: de ön az alapnak a segélyt vissza nem adta s ez által azt megrövidítette! Sőt még azt a rut halálanságot is elkövette, hogy azután, már évek óta, azt a csekély egy forintnyi tagsági díjat sem fizeti be az ön által hazafiatlanul megrövidített „Eötvös-alap”-ba, melyet minden más, humanusan, hazafiasan gondolkozó kézdíjárshelyi tanító lelkiismeretes pontossággal befizet, pedig egyiknek sincs 1000 frtnál több fizetése, mint önnek, s egyik sem él olyan kényelemben, mint ön! s mindeniknek terhes családja van, nem mint önnek senkije! Pedig jegyezze meg ön, hogy 100 évre előre kivette az egy forint évi tagsági díjat!

Hazafiatlan, a tanügy ellen elkövetett ténye önnek az is, ig. ur, hogy a miniszteri rendelet a törvény kötelező ereje alatt alakult hivatalos háromszék megyei tanítótestületnek gyűléseit nem látogatja, a tagsággal járó kötelezettségeinek csak törvényes föllépésre tesz eleget, s a helyett, hogy állásából kifolyólag a tanügyet előmozdítaná, az ellen tesz, mert hiában, ön „nem tanító, hanem gazdász”!

Azt hiszem, ebből megértette igazg. ur, hogy nem én s nem állítólagos társaim, hanem ön az, a ki hazafiatlan, kárhózasos szerepet játszik!

Jövő cikkemben az ön saját szavainak idézésével be fogom bizonyítani, hogy évek-

kel ezelőtt ezen felső-népiskola czéltalanságát épen ön vitatta; be fogom bizonyítani továbbá, hogy ön, a ki úgy henczeg, a saját vezetésére bizott iskola tanítási tervét nem ismeri!

(Folyt. következik.)

Arisztides.

Színészet.

Kézdi-Vásárhely, 1886. júl. 17.

Szardán Szathmáryné asszony jutalomjátékát „Budapesten” című vigjáték adta. A kellemetlen eső, hideg időjárás miatt csak igen kevesen reszkirták meg, a nagy szellős szinkörben egy estét eltöltött, s ezért közönségünk nem adhatott oly imponáns kifejezést tiszteletének, mint a milyent ohajtott volna. A megjelent közönségközönség a szeretet jeleivel tüntetett, de, fájdalom, ez nem volt arányban a mi kedves vendégünk magas művészetével. Ezzel Szathmáryné asszony 3 előadásra terjedő vendégcsereplését befejezve, eltávozik körünkől. Ha tán városunkban nem részesült a megérdemelt pártfogásban, ezt egyenesen a zord időjárásnak lehet betudni, mert közönségünk tisztelte és szerette őt s arról mi nem tehetünk, ha az elemek mindig megátoltak, valahányszor hő tiszteletünknek méltó kifejezést akartunk adni.

Csütörtökön a társulat egyik érdemes tagja, Veressné jutalomjátékát „Kőszá Jutka” népszínmű került színe. Azon elismerés, melyet e derék színész nő tehetsége iránt s azon általános részvét, melyet családai szerencsétlensége miatt mindnyájan éreztünk, szép és válogatott közönséget hozott össze. Veressné a czimszerepben határozottan játszott s teljesen kiérdemelte azon tapsokat, kihívásokat s virágcsokrokat, melyekkel a közönség kitüntette. Mi mindig elismeréssel voltunk Veressné szép tehetsége iránt s mindig azok közé soroltuk, kiket legszívesebben látunk a színpadon, s ha hibáira olykor figyelmeztettük, szívesen hódolunk érdekei előtt is. Midőn tehát ezuttal legteljesebb elismerésünknek kifejezést adunk, kérjük, vegye ezt elégtételül nem csak a jelenért, de a multért is.

Különfélék.

— Időjárás Csikban. A hosszas esőzést végre folyó hó 14-én szép derült idő váltotta fel.

— Győ. Szimiklós főbírójává, a folyó hó 13-kán tartott választáson, Simon Balázs rendőrbiztos közfelkiáltással, egyhangulag megválasztott. Kívánunk az új főbírónak új állomását szerencsét és megelégedést. Mi meg vagyunk győződve, hogy benne egy pontos, méltányos és lelkiismeretes tisztviselőt nyertünk.

— Halálozás. Özv. Nagy Dánielné született Molnár Teréz folyó hó 15-én elhunyt. Temetése f. hó 16-án ment végbe nagy részvét mellett. Béke poraira! A családi gyászjelentés így hangzik:

„Nagy Gyula, az elhunytak fia, Molnár Mihály és neje Sára Póli, Molnár Ferencz és neje Kristóf Mari, László Gyula, Bánya Albert és Lajos, az elhunytak testvérei és testvére gyermekei s még számos rokonok nevében fájdalmas szívvel tudatják a felejtethetetlen jó anyja, szerető testvér és jó rokon özv. Nagy Dánielné sz. Molnár Teréznek folyó 1886. július 15-én reggeli 6 órakor életének 42-ik, özvegységének 19-ik évében tudóvász következtében történt gyászos elhunytát. Az elhunytak hült tetemei folyó hó 16-án d. u. 4 órakor fognak a szokott gyászszertartás után a helybeli ev. ref. temetőbe örök nyugalomra tetetni. Béke lengjen porai felett! Kézdi-Vásárhely, 1886. július 15.”

— A kolera. Mint Fiuméből sürgőnyzik, ott a mult hó 24-ke óta e hó 14-ig 69 koleraeset fordult elő, melyek közül 41 halálos kimenetelű volt. A járvány nagybárra a város nyugati részén, a vasuti állomáson és a rizshántoló gyár munkásai között lépett fel. Mint utjabban jelentik, a koleraesetek száma csökkent. Mint az „E.”-nek Kisvárdáról írják, Karász községben egy gulyás e hó 11-én az ázsiai kolera tünetei közt egy óra lefolyása alatt meghalt.

Közzgazdaság.

A csikszeredai takarékpénztár részvénytársaság 1886. évi jun. havi forgalmi kimutatása. Bevétele: Pénzkészlet áthozatal 1886. május 31-ről 2283 frt 72 kr. Betétből (12 tétel után) 1796 frt 10 kr. Betéti könyvből 20 kr. Váltóból 36,339 frt 50 kr. Kötvényből 10073

frt 50 kr. Kamatból 924 frt 57 kr. Illetékből 463 frt 33 kr. Kezelési költség megtérítésből 39 frt 43 kr. Késedelmi kamatból 8 frt 25 kr. Fizetési előlegből 6 frt. Letétből 10 frt 66 kr. Visszleszámtolásból 19,473 frt. Különfélékből 122 frt 48 kr. Összesen 71,540 frt, 74 kr. **Kiadás:** Betétre (12 tétel után) 1917 frt 90 kr. Betéti kamatra 7 frt 5 kr. Váltóra 36 ezer 960 frt. Kötvényre 9361 frt. Kezelési költségére 36 frt 36 kr. Tiszti fizetésekre 158 frt 32 kr. Napibiztosok díjaira 40 frt. Visszleszámtolásra 20204 frt. Visszleszámtolási kamatra 270 frt 96 kr. Üzleti költségére 42 frt 22 kr. Kamat visszatérítésre 4 frt. Posta-díjra 9 frt 18 kr. Pénzkészlet 1886. június hó 30-án 2529 frt 75 kr. Összesen 71,540 frt 74 kr. — Csik-Szeredán, 1886. június hó 30-án. Sprencz Romeo, s. könyvelő.

Szerkesztői üzenetek.

V. Borszék. Nem hisszük! Épen a fürdő reputációjára érdekében papirkosárba helyezük.

x. y. Csik-Somlyó. Köszönjük, Jóni fog.

Többen. Későn érkezett s csak a jövő számban közölhetjük.

Cseresnyési. Tárgyalmasz miatt a legjobb akarat mellett sem szoríthatunk be mai számunkba. Jövő számunkban egész terjedelmében közöljük.

Gy. I. Közérdekű felszólalását a következő számba okvetlenül beszerítjük.

Felelős szerkesztők:

Ifj. Dobay János. **Sprencz György.**
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Nyílt tér.)*

Nyilatkozat.

Barthos József ur a „Székelyföld“ 56-ik számában kiadott nyilatkozatában azt állítja, hogy nevezett urnak Báro Apor János urral szemben fentforgott becsületbeli kérdésben az elégtételadás megtagadását Báro Apor János ur utasítása folytán tettük volna.

A miként a „Székelyföld“ 53-ik számában érthetően kifejeztük, egy jelenleg is ezennel kijelentjük, hogy mi a lovagias elégtételadás megtagadására a báro ur által utasítva nem lettünk, azt mi a már ismert indokok alapján saját elhatározásunkból tettük, teljes felhatalmazással lévén a Báro ur által ellátva.

Ebből mindenki levonhatja a következőket.

Altörja, 1886. július 16-án.

Köntzei Miklós.
Bartha Mór.

Szines francia faille, surah, satin merveilleux, atlas, damask, rips és tafotát méterenkint 1 frt 35 krtól 7 frt 45 krig szállít egyes öltönyre való darabokban és végekben vámmentesen a helyszíne G. Henneberg (cs. kir. szállító) selyemgyár-raktára Zürichben. Minták azonnal küldetnek. Levelekre 10 kr portó kell.

Nyersselyem (bast) ruhákat (egész selyem) 9 forint 80

krért egész öltönyre való darabokban, ugyszintén nehezebb minőségben, leg-alább két öltöny vételénél, vámmentesen a helyszíne szállít G. Henneberg (cs. kir. udvari szállító) selyemgyár-raktára Zürichben. Minták azonnal küldetnek. Levelekre 10 kr portó kell.

*) Ezen rovat alatt megjelent közleményekért nem vállal a szerk.

Sz. 1174—1886.

tkkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csikszentmártoni kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Veress Ádám csikszentlék-fitodi lakos végrehajtónak Csiszér István és Gál Márton végrehajtást szenvedők elleni 110 frt töké követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a csikszeredai kir. törvényszék (a csikszentmártoni kir. járásbíróság) területén levő, a csikszentgyörgyi I. r. 392. sz. tjkvben

fekvő A + alatt foglalt alábbi ingatlanokra, melyek Csiszér István Mihály és neje Csiszér Juliánna nevére vannak felvéve, egyenlő arányban, és pedig az 1881. évi 60. t. cz. 156. §-a) és d) pontja alapján az alábbi ingatlanoknak egészére rendeltetik el külön-külön tllkvi jószág testenkinti eladással: 1331. hr. sz. a. kert 3 frt, 1427. hr. sz. a. kert 6 frt, 2023., 2024., 2025. hr. sz. alatt faház és kert 220 frt, 2050., 2056. hr. sz. a. kert 56 frt, 5028. hr. sz. a. szántó 5 frt, 5132. hr. sz. a. szántó 11 frt, 5729. hr. sz. a. szántó 4 frt, 5914. hr. sz. a. szántó 4 frt, 6540. hr. sz. a. kaszáló 5 frt, 6550. hr. sz. a. szántó 7 frt, 7089. hr. sz. a. kaszáló 35 frt, 7688. hr. sz. a. kaszáló 45 frt, 8935. hr. sz. a. kaszáló 24 frt, 9971. hr. sz. a. szántó 2 frt, 10109. hr. sz. a. szántó 1 frt, 10144. hr. sz. a. szántó 2 frt; továbbá a csikszentgyörgyi 398. sz. tjkvben A + a. alábbi ingatlanokból Gál Mártoni illető 1/4 részére 1345. hr. sz. a. kert 72 kr, 1489. hr. sz. a. kert 2 frt 20 kr, 1912., 1913. hr. sz. a. kert és faház 60 frt 20 kr, 1972. hr. sz. a. kert 31 kr, 1991. hr. sz. a. kert 72 kr, 2865. hr. sz. a. szántó 15 kr, 4889. hr. sz. a. szántó 72 kr, 4896. hr. sz. a. szántó 50 kr, 4923., 4924. hr. sz. a. szántó 50 kr, 5000. hr. sz. a. szántó 50 kr, 5415., 5416. hr. sz. a. szántó és legelő 1 frt, 5571., 5574., 5575., 5576., 5578. hr. sz. a. szántó 2 frt 20 kr, 5711. hr. sz. a. szántó 60 kr, 5740. hr. sz. a. szántó 60 kr, 5856. hr. sz. a. szántó 60 kr, 6029. hr. sz. a. kaszáló 1 frt, 6419. hr. sz. a. szántó 95 kr, 6681. hr. sz. a. szántó 1 frt 60 kr, 7107. hr. sz. a. kaszáló 36 kr, 7783. hr. sz. a. kaszáló 15 frt, 9747. hr. sz. a. kaszáló 1 frt, 10226. hr. sz. a. kaszáló 40 krtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi augusztus hó 25-ik napján délelőtt 9 órakor Csik-Szentgyörgy község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becslésének 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. évi LX. törvényezikk 42-ik §-ában jelzett árforlyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság, Csik-Szentmártonban, 1886. május 26-án.

Sz. 1321—86.

Pályázati hirdetmény.

Az orbai járáshoz tartozó papolezi körjegyzői állomás elhalálozás folytán üresedésbe jöven, arra alattírt járási szolgabíró által az 1871. évi XVIII. t. cz. 83. §-a értelmében ezennel pályázat nyitattik sa választás határidejéül folyó évi augusztus hó 3-ik napjának d. e. 9 órája Papolez község házában ezennel kitűzetik.

A körjegyzői javadalmazást képezi: 1) évi 400 frt készpénzfizetés; 2) a szokásos irodai átalány.

Pályázni szándékozők felhivatnak teltát, hogy az 1871. évi XVIII. t. cz. 74. §-a, illetve 1883. évi I. t. cz. 6. §-a értelmében felszerelt kérvényeiket alólírt szolgabíróhoz folyó évi augusztus hó 2-áig bezárólag annál inkább nyujtsák be, minthogy később érkező folyamodványok figyelembe vétetni nem fognak.

Kövászna, 1886. július hó 7-én.

Az orbai járás szolgabírája:

3—3

Hollaky Attila.

Nyom. Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt.

Sz. 4. 1886.

k. p. v.

HIRDETMEY.

Az 1887. évi választók névjegyzéke a tanácsház nagytermében közszemlére kitétetett.

Az ideiglenes névjegyzék ellen az 1874. XXXIII. t. cz. 44. §-a értelmében felszólalni, a felszólalás ellen pedig ész-

revélt tenni lehet; végül a felszólalások és az azokra tett észrevételek a központi választmány elnökségéhez július 25-ig betérjesztendők.

Kézdi-Vásárhely, 1886. július 5.

Szöcs József s. k.

k. p. v. elnök.

Ifj. Kovács Dániel s. k.
jegyző.

M. kir. só nagy és kis áruda.

ÜZLETNYITÁS.

Értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy Háromszék megye részére a parajdi só nagy raktárt a piacon a Hankó László féle ház alatt július 1-én a forgalomnak átadtam és azzal kapcsolatban fűszer- és bórüzletet rendeztem be.

Midőn ezt a nagyérdemű közönségnek becses tudomására juttatni kívánom, egyszersmind kérem szives megbízásait s maradtam

Kézdi-Vásárhelyt, 1886. július 4.

kiváló tisztelettel:

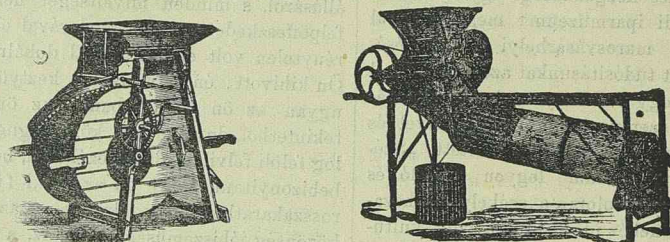
ifj. Bándy István,

3—3

Jutányos árak!!!

Szállítási és bizományi üzlet.

Állandó GAZDASÁGI GÉPRAKTÁR Sz.-Udvarhelyt.

Riemer Ede

(ezelőtt WASS és RIEMER)

Székely-Udvarhelyt

ajánlja a nagyérdemű közönségnek saját raktárán levő gazdasági gépeit, u. m.:

KÉZI CSÉPLŐK, fekvő és oszlopjárgányu tisztító szer-
kezzettel és a nélküli cséplőkészleteit 12 és 4 ló befogására;
konkolyválasztók buza, rozs, árpa és zab tisztítására,
rosták (Baker-rendszer) a legujabb szerkezetű felső és alsó rázó
művel, **szeceksavágók, répvágók, vetőgépek, láncboronák, rézsut-**
boronák, rétgyaluk stb.

I kézi téglavető gép, a melylyel naponta 3 ember kevés gyakor-
lat után 2—3000 téglát csinál.

Községeknek:

soproni Seltenhofer Frigyes és fia uraktól Csik-, Udvarhely- és Háromszék megyébe több mint 30 községnek a legnagyobb megelégedésére szállított kitűnő munkaképességű, szilárd szerkezetű és olcsó

tűzfecskendők és tűzoltó

szervelvényeket.

Egyházmegyéknek:

több mint 15 községnek felállított új forgatható, vaskoronájú **harangokat**, minden hangért az orgona szerint teljes felelősséget vállalván.

Több hazai gép- és a legjobb hírnévnek örvendő soproni fecskendő- és harang-gyárossal kötött előnyös szerződéseimnél fogva azon kellemes helyzetben vagyok, hogy az általam ajánlott gépek bármelyikét az itteni raktáron vagy bármely vasuti állomáson bérmentve, fuvar nélkül, budapesti árak szerint adhatom át 2—3 évi részletfizetésre.

Midőn e rendkívüli előnyt a n. é. közönség becses figyelmébe ajánlom, kérem szives megbízásait és maradtam

kiváló tisztelettel

RIEMER EDE.

8—40

Budapesti árak itt helytt vagy bármely vasuti állomáson bérmentve.

Levélbeni megkeresésre képes árjegyzék bérmentve és ingyen.